

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 15Pc/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725200359
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Krnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6725200359.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15Pc/3/2025
– 2 –

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Krnáčovou, v právnej veci navrhovateľky A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Zvolen, t.č. C. D. XX, XXX XX E., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, XXX XX H., o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

15Pc/3/2025
– 2 –

I/ Odporca je p o v i n n ý platiť na výživu manželky – navrhovateľky výživné vo výške 300,-- Eur mesačne počnúc dňom 05.02.2025, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky.

II/ Zameškané výživné za obdobie od 05.02.2025 do 31.05.2025 vo výške 1.157,04 Eur je odporca p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,-- Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III/ V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľky z a m i e t a .

IV/ Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

15Pc/3/2025
– 6 –

1.Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.02.2025 žiadala navrhovateľka priznať manželské výživné vo výške 300,-- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci od podania návrhu. Na pojednávaní dňa 13.03.2025 uviedla, že žiada priznať výživné vo výške 800,-- Eur, nakoľko je práceneschopná po hospitalizácii, kde je predpoklad dlhšie trvajúcej práceneschopnosti. Ďalšími dôvodmi pre podanie návrhu na určenie manželského výživného boli okolnosti na strane manžela, ktorý nežije v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou, neprispieva na chod domácnosti, nepodieľa sa na starostlivosti o spoločnú maloletú dcéru. Manžel pracuje v zahraničí, kde zarába. Sporadicky prispeje, avšak musí si pýtať. Sama má zdravotné ťažkosti, pre ktoré prestala pracovať. Hospitalizovaná bola v období od 06.03. do 10.03. a v čase rozhodovania súdu bola práceneschopná. Naposledy pracovala ako poštová doručovateľka pre slovenskú poštu do 23.08.2024. Potom bola dobrovoľne nezamestnaná.

Jediným príjmom sú rodinné prídavky vo výške 60,-- Eur vyplácané úradom práce, sociálnych vecí a rodiny na maloletú dcéru I.. Dávku v hmotnej núdzi nepoberá, nakoľko je posudzovaná spolu s manželom, ktorý je zamestnaný a pracuje v zahraničí. Bývala spolu s manželom v prenajatom byte v Krupine, ktorý musela uvoľniť, nakoľko neplatila prenájom, nemala finančné prostriedky. Momentálne žije spolu s dcérou I. v spoločnej domácnosti u matky vo Zvolene, na ulici Okružnej a to u A. A., ktorá býva v 1-izbovom prenajatom byte od syna. Spolu s nimi do apríla býval v spoločnej domácnosti aj jej syn z prvého manželstva G. J.. Za bývanie platí 290,- Eur A. A. a finančné prostriedky na bývanie dostáva od matky A., s ktorou bývajú v spoločnej domácnosti. Výdavky má v súvislosti so stravou, ošatením, hygienou a kreditom na telefón. Výdavky vyčíslila za bývanie 290,-- Eur, ktoré však platí matka cez účet dcéry I.. Ďalej kredit na telefón 30,-- Eur mesačne, v tom sú zahrnuté nielen jej telefón, ale aj telefón dcéry, ďalej lieky, kde na lieky mesačne investuje 50,-- Eur s tým, že momentálne z dôvodu bolesti dostáva aj injekcie, ktoré si musí zakupovať. Ďalej internet v byte 15,-- Eur tento však platí syn G. J., ktorý ho aj zavádzal, ďalej hygiena 30,-- Eur mesačne, potraviny 300,-- Eur mesačne spolu s dcérou, oblečenie 50,-- Eur mesačne, v tom je zahrnuté aj oblečenie na dcéru a obuv 150,-- Eur ročne spolu s dcérou. Ďalej má výdavky 40,-- Eur mesačne pre dcéru na nabíjanie karty na MHD a seba s tým, že cestuje s dcérou na stanicu zo sídliska Bukovinka, pretože dcéra chodí na Základnú školu v Krupine. Počas manželstva kým žili v spoločnej domácnosti nechodievali spolu na výlety, dovolenky, do kina, do divadla, nerobili spolu žiadne aktivity. Keď manžel prišiel z práce domov po návrate zo zahraničia raz za štyri týždne na niekoľko dní, spravil nákup. Nemali spoločné aktivity. K majetkovým pomerom manžela sa vyjadriť nevedela, ale podľa informácií, ktoré má zarába okolo 2.000,-- Eur mesačne. Na čo miňa finančné prostriedky uviesť nevedela.

2. Manžel navrhovateľky, ktorý je osobou podľa návrhu povinnou na platenie výživného, sa k návrhu vyjadril na pojednávaní dňa 13.03.2025. Uviedol, že nie je ochotný platiť 800,-- Eur ako žiadala navrhovateľka. Potvrdil, že pracuje v Nemecku rok a pol a jeho príjem v Nemecku je do 2.100,-- Eur. Má vyživovaciu povinnosť na päť detí s tým, že na spoločnú dcéru I. dobrovoľne prispieva výživným v sume 50,-- Eur mesačne. Ďalej má syna A., na ktorého platí dobrovoľne 50,-- Eur a deti G., K. a F. G., na ktoré platí podľa rozhodnutia súdu 70,-- Eur na každé zvlášť. Výdavky na stravu vyčíslil na 300,-- Eur, dobíjanie kreditu, ktorý dobíja na Slovensku cez svoju sestru do mesiaca 100,- Eur. Okrem toho má v prenájme dve izby v rodinnom dome v Nemecku, kde platí 180,-- Eur mesačne s tým, že zvyšok nájomného si odpracováva priamo prerábkou rodinného domu, v ktorom býva. Iné vážnejšie výdavky podľa vlastných slov nemá. Na návrh navrhovateľky uviedol, že jej môže platiť tak 400,-- Eur mesačne, ale problém je v tom, že mu nechce dať číslo účtu, na ktorý má uvedené finančné prostriedky poslať. Dobrovoľne nechce platiť výživné len na základe rozhodnutia súdu. Pracuje ako sezónny pracovník v poľnohospodárstve a v zimných mesiacoch je ten počet hodín obmedzený maximálne 6 hodín, pretože je skoro tma. Cez sezónu je to aj 12 hodín. Keď je sezóna tak zarobí okolo 2.700,-- Eur, teraz to môže byť tých 2.100,-- Eur. Dňa 15.05.2025 na pojednávaní uviedol, že listiny a dôkazy o svojich výdavkoch nemá, zabudol si ich v Nemecku, ale zotrval na tom, že nie je ochotný platiť 800,- -Eur výživné. Dobrovoľne od predchádzajúceho pojednávania navrhovateľke neprispel na výživu a ani na výživu ich spoločnej dcéry I.. Na otázky zo strany súdu ohľadom spochybnovania výšky príjmu alebo trvania práceneschopnosti u navrhovateľky uviedol, že tieto skutočnosti nespochybnuje. Potvrdil, že má vedomosť o tom, že je práceneschopná. Návrhy na doplnenie dokazovania nemal žiadne.

3. Navrhovateľka k návrhu pripojila sobášny list, z ktorého bolo zistené, že účastníci konania sú manželia a manželstvo uzatvorili 20.05.2023.

4. Ďalšou listinou pripojenou do spisu bola zmluva o sezónnej práci s výnimkou krátkodobých zamestnancov, uzatvorená medzi podnikom Unverdorben Agrar GbR a Jurajom Valenčaťom – manželom navrhovateľky. Podľa zmluvy bol prijatý od 01.03.2024 k dočasnej pomoci v podniku zamestnávateľa ako poľnohospodársky asistent s týždenným pracovným časom 40 hodín. Podľa časti 5. mzda, čistá mzda za odpracovanú hodinu bola stanovená vo výške 11,-- Eur. Ďalej sa strany dohodli, že bez ohľadu na vyplácanie hodinovej mzdy sa môže dohovoriť úkolová alebo prémieová mzda podľa podnikových pravidiel alebo podľa zmluvy s jednotlivcom. Zmluva bola 01.03.2024 podpísaná.

5. Navrhovateľka k návrhu pripojila prepúšťacu správu z Nemocnice Agel Zvolen, a.s. o hospitalizácii v období od 06.03.2025 do 10.03.2025 so záverom: Poškodenie driekových a iných medzistavcových platničiek s radikulopatiou a nastavenou medikamentóznou liečbou.

5.1. Súčasťou vyjadrenia na pojednávaní dňa 13.03.2025 bolo aj predloženie odpisu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavené všeobecným lekárom od 10.03.2025 bez stanovenia konca práceneschopnosti s uvedenou kontrolou dňa 21.03.2025.

5.2. Na pojednávaní dňa 15.05.2025 navrhovateľka uviedla, že ďalšiu kontrolu má 29.05.2025, pričom je stále práceneschopná. Manžel navrhovateľky na otázku zo strany súdu uviedol, že uvedené tvrdenie nespochybňuje a má vedomosť o tom, že je navrhovateľka práceneschopná.

6. OR PZ, ODI dňa 21.03.2025 doručilo tunajšiemu súdu správu ohľadom vlastníctva motorových vozidiel účastníkmi konania. Navrhovateľka je evidovaná ako vlastníčka osobného motorového vozidla Audi A4, rok výroby 2020, ktoré má štatút vyradené z cestnej premávky dočasne od 10.10.2024 do 09.10.2025. Zároveň je vedená ako držiteľka a vlastníčka osobného motorového vozidla značky Renault Clio, rok výroby 2001, rovnako dočasne vyradeného z premávky od 13.12.2024 do 12.12.2025.

6.1. Manžel navrhovateľky je vedený v systéme Ministerstva vnútra SR ako držiteľ a vlastník osobného motorového vozidla Škoda Felícia, rok výroby 1998. Vozidlo má štatút v premávke a na vozidle nie sú žiadne blokácie.

7. Geodetický a kartografický ústav Bratislava, informoval súd, že z dôvodu pretrvávajúcej nedostupnosti všetkých informačných systémov v správe spôsobených kybernetickým útokom nie je možné oznámiť súdu či sú účastníci konania vlastníkami nehnuteľností na území SR.

7.1. Obaja v rámci výpovedí uviedli, že nevlastnia žiadne nehnuteľnosti na území SR.

8. Vzhľadom na vyjadrenia manžela navrhovateľky súd lustraval v registri tunajšieho súdu konania vo veciach určenia výživného, resp. úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom B.. Lustráciou v registri P tunajšieho súdu bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/4/2024 zo dňa 08.03.2024, právoplatnom 02.04.2024 boli maloleté deti manžela navrhovateľky G. B., K. B., F. G. B. zverené do náhradnej osobnej starostlivosti a otcovi maloletých detí bola uložená vyživovacia povinnosť vo výške 70,-- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť. Účastníci konania sa vzdali práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozhodnutiu.

8.1. V konaní vedenom pod sp. zn. 5P/169/2013 bolo rozhodované o maloletom synovi manžela navrhovateľky A. B., ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti matky s uložením vyživovacej povinnosti otca voči maloletému A. vo výške 30% zo sumy životného minima. Rozhodnutie bolo zo dňa 02.07.2013, právoplatné 12.07.2013.

9. Z registra pobytu obyvateľov SR pri manželovi navrhovateľky vyplýva, že okrem vyššie uvedených maloletých detí je otcom aj maloletej I. B., narodenej v roku 2013 zo vzťahu s navrhovateľkou. Ohľadom uvedenej maloletej Sofie rozhodnutie tunajšieho súdu na tento čas vydané nebolo. Obaja účastníci potvrdili, že prebieha rozvodové konanie pod sp. zn. 9P/10/2025. vo veci ku dňu rozhodnutia súdu rozhodnuté o návrhu na rozvod manželstva účastníkov konania nebolo.

10. Navrhovateľka pripojila do spisu potvrdenie Slovenskej pošty, a.s. Banská Bystrica o výške príjmu zamestnanca od 21.11.2023 do 30.06.2024, kde bol priemerný čistý príjem 243,08 Eur. Z uvedeného potvrdenia vyplýva, že navrhovateľka bola počas trvania pracovného pomeru v mesiacoch marec, máj práceneschopná a poberala nemocenskú dávku.

11. Ďalšou listinou doloženou navrhovateľkou v konaní bol výpis z osobného účtu majiteľa I. B. z 30.04.2025, kde je dňa 22.04.2025 platba 305,-- Eur a príjem 305,-- Eur z rovnakého dňa. Podľa vyjadrenia navrhovateľky išlo o vklad A. A. – matky navrhovateľky na účet vnučky a následne úhrada za užívanie bytu spolu s nedoplatkami prenajímateľovi, ktorým je jej brat A. A..

12. Navrhovateľka doložila aj potvrdenie sociálnej poisťovne o výpláte nemocenských dávok v roku 2024 v celkovej výške 2.174,60 Eur za obdobie marec 2024 až august 2024.

13. Podľa ustanovenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná

úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

14. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy mesiac dopredu.

16. Podľa ustanovenia § 77 ods. 1, veta druhá Zákona o rodine, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

17. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

18. Podaným návrhom žiadala navrhovateľka priznať manželské výživné vo výške 800,-- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci odo dňa podania návrhu na určenie výživného. Návrh na určenie manželského výživného odôvodňovala tým, že je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od januára 2025, nepoberá dávku v hmotnej núdzi, jediným príjmom je výplata prídavku na dieťa vo výške 60,-- Eur. Manžel navrhovateľky je zamestnaný ako sezónny pracovník v Rakúsku, kde podľa pracovnej zmluvy má priznaný plat vo výške 11,-- Eur na hodinu v čistom, pri rozvrhu týždenného pracovného času 40 hodín týždenne. Samotný manžel navrhovateľky v rámci konania uviedol, že pracuje ako sezónny robotník s príjmom 2.100,-- Eur v čistom a v čase sezónnych prác je to aj viac. Pokiaľ ide o náklady uviedol, že má výdavky na výživné na päť maloletých detí, výdavky v súvislosti so stravou, bývaním vo výške cca 200,-- Eur v Nemecku, kde pracuje s tým, že má k dispozícii dve izby v rodinnom dome a zvyšok výdavkov na bývanie si odpracováva prerábkou uvedeného rodinného domu, v ktorom býva. Ďalšie výdavky uviedol 300,-- Eur na stravu. Navrhovateľka v rámci výdavkov, ktoré vyčíslila uviedla výdavky na seba v súvislosti s bývaním vo výške 290,-- Eur mesačne s tým, že býva v 1-izbovom byte spolu so svojou matkou a spoločnou dcérou účastníkov konania, pričom do apríla s nimi býval aj dospelý syn G. J.. Ide o 1-izbový byt, ktorý má mať v prenájme jej matka od syna A. A., ktorému platia 290,-- Eur mesačne. Pri počte členov domácnosti momentálne to vychádza 96,66 Eur na jedného z členov domácnosti, teda výdavky na bývanie v súvislosti s navrhovateľkou súd zohľadnil vo výške 96,66 Eur. Ďalšie výdavky, ktoré uvádzala sú výdavky na stravu 300,-- Eur mesačne rovnakú položku uviedol aj manžel navrhovateľky, pričom pri potravinách a strave 300,-- Eur mesačne uviedla, že je to strava aj pre dcéru, hygiena 30,-- Eur mesačne, ďalej výdavky na cestovné 40,-- Eur mesačne, nakoľko dcéra navštevuje Základnú školu v Krupine odkiaľ sa presťahovali. Pretože býva vo Zvolene na sídlisku každý deň chodí s dcérou na autobusovú stanicu a preto ju mesačne vyjde cestovné na 40,-- Eur, kredit na MHD. Ďalšie výdavky, ktoré uviedla boli výdavky v súvislosti s oblečením, obuvou, ktoré však rozdelila na oblečenie pre ňu a dcéru 50,-- Eur mesačne, teda polovica z toho je 25,-- Eur mesačne a obuv ročne 150,-- Eur čo na mesiac predstavuje 12,50 Eur, rovnako uviedla, že je to spoločne na dcéru, čiže je to 6,25 Eur na mesiac. Pokiaľ uvádzala platby za internet 15,-- Eur mesačne tu uviedla, že tieto platí G. J., ktorý s nimi býval v spoločnej domácnosti. Ďalšie výdavky boli lieky a injekcie podľa jej slov 50,-- Eur mesačne s tým, že doklad preukazujúci tieto výdavky nepredložila. Manžel navrhovateľky v priebehu konania uviedol, že nie je schopný platiť 800,-- Eur mesačne, bol ochotný podľa vlastného vyjadrenia platiť 400,-- Eur mesačne čo uviedol na pojednávaní dňa 13.03.2025. Dobrovoľné výživné na dcéru I., ale ani na manželku – navrhovateľku neposlal v priebehu súdneho konania v žiadnej výške. Preukázateľne má vyživovaciu povinnosť voči piatim maloletým deťom, pričom voči trom maloletým deťom bolo súdom stanovené výživné 70,- -Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, spolu 210,-- Eur. Voči synovi A. mal v minulosti určené výživné vo výške 30% zo sumy životného minima, avšak podľa vlastného vyjadrenia platí dobrovoľne 50,- -Eur mesačne. K zmene rozhodnutia v časti určenia výživného na maloletého syna A. cestou súdu nedošlo. Ďalej uvádzal, že na dcéru I. platí 50,-- Eur mesačne, avšak doklad preukazujúci tieto platby súdu nedoložil a rovnako toto tvrdenie nepotvrdila ani navrhovateľka. Pri prijíme manžela navrhovateľky, ktorý uviedol, že má 2.100,-- Eur mesačne v čistom a piatich vyživovacích povinnostiach podľa vyjadrenia manžela navrhovateľky 50,-- Eur na A. a I. a 70,--

Eur na K., G. a F. G., to vychádza 310,-- Eur mesačne. Pri zohľadnení výdavkov na stravu a na bývanie súd dospel k záveru, že manžel navrhovateľky disponuje takým príjmom a je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné v sume 300,-- Eur mesačne. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky nad sumu 300,-- Eur zamietol a to aj s poukazom na výdavky, ktoré navrhovateľka má. V rámci výdavkov súd akceptoval výdavky na bývanie, lieky a čiastočne na telefón, stravu a hygienu. Pokiaľ išlo o výdavky na internet tieto neznáša výlučne navrhovateľka, pri výdavkoch na cestovné je potrebné uviesť, že pokiaľ sa navrhovateľka presťahovala z Krupiny do Zvolena a nemá dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie cestovného pre maloletú dcéru do Krupiny na základnú školu je na mieste zvážiť zmenu školského zariadenia s tým, že vo Zvolene sa nachádza niekoľko základných škôl a to aj v mieste bydliska navrhovateľky, ktorá býva na Ul. Okružná, kde má v blízkosti 7. Základnú školu čím, by sa znížili, prípadne úplne eliminovali výdavky na cestovné do a zo školy, nielen pre navrhovateľku, ale aj pre maloleté dieťa. Navyše tieto výdavky v konaní ani nepreukázala. Pokiaľ ide o výdavky na hygienu tu súd akceptoval čiastku 30,-- Eur, čo predstavuje štandardné výdavky na zakúpenie hygienických potrieb pre dospelú ženu. Pri potravinách zohľadnil fakt, že v domácnosti býva spolu s dcérou a svojou matkou, preto akceptoval čiastku 300,-- Eur mesačne na nákup potravín, ktorá zodpovedala výdavkom manžela na stravu. Pri oblečení 50,-- Eur mesačne, obuvi 150,-- Eur ročne čo v prepočte na mesiac vychádza 12,50 Eur, uviedla navrhovateľka, že je to spoločne aj s dcérou. Z tejto čiastky akceptoval súd sumu 20,-- Eur na mesiac na navrhovateľku (v tom je zahrnuté aj oblečenie a obuv, suma oblečenia 50,-- Eur mesačne sa javí ako neprimeraná). Výdavky v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom súd akceptoval, avšak túto položku navrhovateľka žiadnym spôsobom nevydokladovala. Vychádzal z lekárskej správy doloženej navrhovateľkou na pojednávaní dňa 13.03.2025, kde v závere bola okrem iného nariadená medikamentózna liečba. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že suma 300,-- Eur zodpovedá na tento čas zárobkovým možnostiam a schopnostiam manžela navrhovateľky platiť takto stanovené výživné a je postačujúca pre navrhovateľku tak, aby bola životná úroveň oboch približne rovnaká. Pri stanovení tejto výšky výživného súd vychádzal nielen z toho, že účastníci konania sú manželia, ale aj z toho, že navrhovateľka má nepriaznivý zdravotný stav, pre ktorý je aj naďalej práceneschopná, čo manžel navrhovateľky nespochybnil, potvrdil a nenamietal a v dôsledku práceneschopnosti nie je schopná zabezpečiť si príjem iným spôsobom – nájsť si vhodnú prácu, keďže je práceneschopná. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a je viazaná na právnu existenciu manželstva. To znamená, že zaniká spolu so zánikom manželstva zo zákonných dôvodov. Pri skúmaní majetkových pomerov oboch manželov neboli zistené také majetkové hodnoty, či už na jednej alebo na druhej strane, ktoré by poukazovali na výrazný nepomer, resp. nadštandard jedného z nich. Obaja sú nemajetní, deklarovali, že nevlastnia žiadne nehnuteľnosti na území SR, čo nebolo vzhľadom na správu z Geodetického a kartografického ústavu Bratislava možné overiť, obaja sú držiteľmi motorových vozidiel starších ročníkov, pričom navrhovateľka má v evidencii dve staršie motorové vozidlá, ktoré sú dočasne vyradené z premávky. Naopak manžel navrhovateľky užíva staršie motorové vozidlo. Iné majetkové hodnoty zistené neboli. Jediný rozdiel medzi oboma manželmi bol ten, že navrhovateľka je t.č. práceneschopná, pričom manžel navrhovateľky je zamestnaný a jeho príjem podľa vlastných slov je 2.100,-- Eur mesačne v čistom. Ak by súd zobral do úvahy pracovnú zmluvu, ktorú má uzatvorenú tak pri štyroch pracovných týždňoch s týždenným pracovným časom 40 hodín a výške príjmu v čistom 11,-- Eur na hodinu tak príjem dosahuje 1.840,-- Eur. Pokiaľ ide o výdavky na bývanie tieto nie sú vysoké a to aj s poukazom na vyjadrenie manžela navrhovateľky, že je zamestnaný prerábkou rodinného domu, kde má k dispozícii dve obytné miestnosti, ktoré užíva. Z tohto dôvodu výdavky na bývanie sú nízke. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti ako je to pri vyživovacej povinnosti detí voči rodičom. Sleduje sa tu naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Preto manželia v dôsledku oddeleného hospodárenia nemajú rovnakú životnú úroveň a vzniká tu disproporcía ich celkovej životnej úrovni v dôsledku čoho súd stanovil výživné vo výške 300,-- Eur. V zmysle zákonnej úpravy je východiskom rovnaká životná úroveň manželov, ktorá však neznamená, že tu musí ísť o mechanickú rovnosť majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Súd tu musí zobrať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa jednotlivých manželov a uvedené faktory zhodnotiť. Pri stanovení výšky manželského výživného zobral súd do úvahy okrem vyššie uvedených faktorov aj tú skutočnosť, že starostlivosť o domácnosť a o spoločnú dcéru zabezpečuje výlučne navrhovateľka bez pričinenia manžela, ktorý ani v konaní nespochybnil a nepoprel fakt, že od doby čo spolu nežijú a nehospodária neprispel, resp. prispel občas a sporadicky na bývanie. Na výživu dcéry a manželky neprispel žiadnou čiastkou a to ani v období od podania návrhu, t.j. od februára 2025 do rozhodovania súdu.

18.1. Pokiaľ súd priznal výživné od podania návrhu, t.j. od 05.02.2025 v sume 300,--Eur ku dňu rozhodovania súdu mal manžel navrhovateľky zameškané výživné vo výške 1.157,04 Eur, ktoré mu súd povolil splácať spolu s bežným výživným vo výške 50,-- Eur mesačne pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Pri splácaní zameškaného výživného vo výške 50,-- Eur mesačne, bude dlžná suma splatená do dvoch rokov. Pokiaľ žiadala navrhovateľka výživné vo výške 800,- -Eur, v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietol ako nedôvodný.

19. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ustanovením § 57 CMP a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

15Pc/3/2025

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a doplňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62 ods. 1, 2, 3 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP).

Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).

Rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery (§ 157 CMP).